

«ІННОВАЦІЇ У ВИЩІЙ ОСВІТІ»

24 - 25 жовтня у стінах Ніжинської вищої школи, одного з найстаріших навчальних закладів України, що має давні педагогічні традиції, відбулася IV Міжнародна науково-практична конференція «Інновації у вищій освіті». Ця конференція вже стала традиційною і традиційно вона організовується кафедрою загальної та соціальної психології та соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Конференція цього року проведена спільно з Інститутом вищої освіти АПН України, Київським національним університет імені Тараса Шевченка.

У цій важливій події для всієї освітянської спільноти заявили участь близько 200 чоловік, у тому числі й науковці з Польщі (Варшава, Лодзь), Росії (С.-Петербург, Саратов, Барнаул), Білорусі (Могильов), Узбекистану (Ташкент), Казахстану(Алмата)

та ін. Крім того, географія представлення українських науковців була досить

широкою Київ, Дрогобич, Ужгород, Львів, Тернопіль, Чернігів, Харків, Прилуки, Маріуполь, Запоріжжя... Понад 70 викладачів нашого університету з різних факультетів взяли участь у цьому науковому зібранні.

Програма конференції передбачала пленарне засідання, роботу секцій, екскурсії тощо. На пленарному засіданні учасників конференції привітав ректор університету доктор політичних наук, професор Бойко О.Д., а також провідні науковці визначили основні напрямки роботи конференції. З доповіддю «Взаємозв'язок цілей середньої і вищої освіти» виступив Вишневський М.І., доктор філософських наук, професор, член-кореспондент Білоруської Академії освіти, заслужений працівник освіти Республіки Білорусь. Питання «Російський експеримент тривалістю в три роки: державна підтримка освітніх кредитів» розкрив Лобанов М.А., професор, директор науково-дослідного інституту соціально-економічних і педагогічних проблем неперервної освіти Ленінградського державного університету імені А.С.Пушкіна.

Корсак К.В., доктор філософських наук, завідувач відділу теорії і методології природничої та інженерної освіти Інституту вищої освіти АПН України зробив інтеграційно-філософський аналіз вищої освіти України ХХІ століття перед викликами загальної та нанореволюції. «Проблеми екологізації географічної освіти» окреслила Плахотнік О.В., доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка. «Акмеологічні засади підвищення якості підготовки фахівців системи освіти» були темою доповіді Коваленко Є.В., кандидата педагогічних наук, професора, завідувача кафедри загальної та соціальної педагогіки та соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

Тематика доповідей науковців була настільки різноманітною, що подальша робота конференції проходила у шести секціях: «Розвиток вищої освіти в контексті Болонського процесу», «Інтерактивні та інформаційні технології у вузівській дидактиці», «Інноваційні технології вдосконалення виховного процесу у вузі», «Моніторинг у вищій освіті», «Проблеми професійного становлення спеціалістів у вузі», «Вітчизняний і зарубіжний досвід підготовки спеціалістів у вузі».

У рамках конференції проведено круглий стіл «Болонський процес: перші кроки...» та майстер-клас «Інтерактивні форми у вузівській дидактиці», який провела доцент кафедри загальної та соціальної педагогіки і соціальної роботи Борисюк С.О.

Окрім того, учасниками конференції було забезпечене ділове спілкування, вони також мали змогу познайомитися з університетом. З його музейним комплексом, картинною галереєю.

У гостей університету залишилися позитивні враження від вузу, дехто навіть відкрив для себе Ніжин і наш славетний навчальний заклад. В даний час за результатами конференції готуються два випуски наукових записок ніжинського державного університету. Психолого-педагогічні науки.

Міжнародний день студента

Міжнародний день студента встановлений 17 листопада 1946 года на Всесвітньому конгресі студентів, що відбувся в Празі, в пам'ять чеських студентів-патріотів.

В Україні 17 листопада стали відзначати як День студента з 1999 року відповідно до Наказу Президента від 16.06.1999 № 659/99.

Традиції святкування Дня студента в Україні ще не зовсім склалися. Для когось – це день символічного об'єднання, визнання важливості ролі студентства в суспільному та політичному житті країни, а для когось – це лише привід повеселитися.

Тим не менше, це особливий день для усього студентства. І нам хочеться побажати студентам Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя активно проявляти свою громадську позицію, відповідально ставитися до навчання та обрання професії, уміння розподіляти час між навчанням, громадськими обов'язками та відпочинком.

І, головне, – не забувати про те, що студентські роки – це найкращі роки життя!

Конференція «Лінгвоукраїністика у вищих навчальних закладах 1-ої половини ХХ століття»

19-20 жовтня 2007 року в Ніжинському державному університеті імені Миколи Гоголя відбулася Всеукраїнська наукова конференція «Лінгвоукраїністика у вищих навчальних закладах 1-ої половини ХХ століття», присвячена світлій пам'яті випускника Ніжинської вищої школи, доктора філологічних наук, професора, академіка АПН України Арнольда Панасовича Грищенка.

Розпочалося пленарне засідання вітальним словом доктора політичних наук, професором, ректором НДУ імені Миколи Гоголя.

Учасники засідання доповідали про відомих лінгвістів-педагогів 20-50-х рр. ХХ століття, репресованих мовознавців – працівників вищої школи; висвітлювали проблемні аспекти викладання курсу історії мови, української діалектології, сучасної української літературної мови у вищій школі; акцентували увагу на місце мовознавчих шкіл в історії української мови. Виступали як майстри старшої генерації, так і молодші – аспіранти. Усі науковці намагалися донести не тільки курс історії мови, але й сам дух епохи.

Конференція Інституту української мови НАН України та Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя – це спроба реалізувати своє право слова, заговорити вільно про репресованих мовознавців. Від емоційного переліку фактів про часи репресій доповідач Забарний О.В., кандидат педагогічних наук, доцент НДУ, заглибився в саму суть – пошук та аналіз причин цього явища в національно-історичному бутті українського народу. Тож зрозумілий був заклик про повернення нашому університету спадщини його видатних науковців-лінгвістів, зокрема Вадима Дорошенка.

Кандидат філологічних наук, професор Козачук Г.О. (Київ) у своїй доповіді зосередила увагу на просторовій варіативності і територіальній диференціації волинського Полісся, на співвідношенні та взаємодії з іншими формами існування мови етносу – літературною, просторіччям, соціальними діалектами.

Проблемні питання історії української мови на неспеціальних факультетах вищих навчальних закладів висвітлила у своєму виступі доктор філологічних наук, професор Сологуб Н.М. (Київ). Різні періоди в історії української мови вимагають особливих методів аналізу, різного наукового інструментарію в описі досліджуваного історичного процесу. Доповідач зауважила, що історія української мови як соціолінгвістична дисципліна ґрунтується на фактах соціології, історії, зокрема історії національної культури.

Про функціонування займенника у сфері етикетного спілкування доповіла кандидат філологічних наук, професор Шевчук С.В. (Київ). Були підняті проблемні питання лінгвоукраїністики у вищій школі.

На конференції було дуже приємно чути голос однодумців, адже тут лунали щирі слова про вчених, життєвий і творчий шлях яких був тісно пов'язаний із ніжинською землею. Із хвилюванням слухали теплі спогади про випускника Ніжинської вищої школи, колегу – Арнольда Панасовича Грищенка.

Робота секцій, екскурсії до музею М.Гоголя, рідкісної книги та картинної галереї, поїздка до Густинського монастиря – усе це є великою попередньою роботою викладачів кафедри української мови, що забезпечило успіх конференції. А заспокійлива тиша, осінні вулиці,

якими ходив сам Гоголь, ошатна будівля НДУ, бані старовинних ніжинських храмів надихали на творчість. Ось звідки черпається натхнення!

Лариса Коткова, аспірантка НДУ

Довічна пам'ятка Коханню

«Кто не видел «Софиевки», тот не имеет полного представления о том, как искусство влияет на природу... зайдешь, – и не вышел бы вечно: все прекрасно... Там природа и искусство, объединив свои силы, создали чудное творенье... Везде виден гений вкуса...»
– так писав захоплений неповторною красою саду російський мандрівник І. Долгорукий.

Національний дендрологічний парк «Софіївка», що знаходиться в одному з найстаріших міст Умані, без перебільшення можна назвати перлиною України. Оповита таємницею Кохання, його історія виникнення, його будівництво, оповиті таємницею Природи паркові стежки та мальовничі куточки, оповиті таємницею Мистецтва його скульптури та альтанки...

Парк був заснований володарем м. Умані польським магнатом Станіславом Потоцьким на честь коханої дружини, гречанки за походженням, Софії Вітт-Потоцької. Це було на початку 19 ст., час Романтизму, який зароджувався в мистецтві, час романтичного світогляду, що починає панувати в Європі.

Ми дуже часто ідеалізуємо «пройдешні» часи, нам чомусь здається, що там, у Минулому, і чоловіки були лицарями, і жінки – прекрасніші, і кохання – всеохоплюючим. У вік комп'ютерних мереж, інформаційного суспільства та лаконічного мобільного і віртуального спілкування, дійсно, досить важко повірити у Казку. Вірити в неї, а ще більше, Творити на сьогодні матеріально не вигідно, немає сенсу. Життя для нас – одна глобальна бізнесова операція, Кохання – вдале злиття капіталів; честь, шляхетність замінюємо статусом і становищем у суспільстві. Герой нашого часу – такий собі успішний офісний менеджер з обов'язковою краваткою в тон сорочці, що вимірює щастя останньою моделлю мобільного телефону. Найзаповітніша мрія – «Bently».

І коли з таким світовідчуттям приїздиш до Софіївки, перше, що з тобою трапляється – шок. Цей ансамбль – величезне освічення в Коханні, гімн Любові, Красі, Гармонії.

Головним художником та автором топографічного і архітектурного проектів був польський військовий інженер Людвіг Метцель. Сюжети Гомерівської «Одісеї», давньоримські та давньогрецькі міфи, романтичні й трагічні сторінки життя родини Потоцьких – все тут дивовижним чином гармонійно поєдналося, утворивши, безперечно, величезну пам'ятку Людському Генію та Природі. І мабуть, знаково, що парку майже не торкнулася жорстка рука Часу. «Смутні години» пережив він без втрат.

З 1796 по 1802 копалися ставки, траншеї для підземних річок, прокладалися алеї, переносилися величезні гранітні глиби. Висаджували дерева місцевих порід та екзотичні рослини, прикрашали сад мармуровими статуями грецьких богів, філософів та поетів.

Після смерті Станіслава та Софії Потоцьких парк мав багатьох власників. З 1836 по 1859 він підпорядковується Управлінню військових поселень, що здійснив ряд реставраційних робіт, за цей час було побудовано багато архітектурних об'єктів: башти біля входу до саду, павільйон Флори, тераса Муз... У цей час «Софіївка» отримує назву Царицин сад. У 1859 році парк у підпорядкуванні Головного училища садівництва Росії, що було переведено з Одеси до Умані. Під керівництвом відомого вченого В.В.Пашкевича колекція рідкісних екзотичних рослин парку значно збагатилася й збільшилася.

На сьогодні «Софіївка» є важливим науковим та культурно-освітнім центром. З 1991 року парк має статус науково-дослідного закладу, а з лютого 2004 р. наказом Президента України «Софіївці» надано статус Національного закладу, і відтепер має назву – Національний дендрологічний парк «Софіївка» НАН України. Як про чудовий витвір мистецтва (чи то живописна картина, архітектурний ансамбль, музичний чи літературний твір) про «Софіївку» можна захоплено говорити безкінечно. Та навіть сила слова не замінить тієї атмосфери, повітря, тієї аури, що панує в Умані. Це одне з не багатьох місць, де хочеться бути кращим, чистішим, хочеться закохуватися, робити лише гарні вчинки, перевернути світ. Тож відвідати це дивовижне місце має хоча б раз кожен. А відвідавши, шалено хочеться повернутися ще раз.

Розпочавши свою історію в якості дарунку Коханій жінці, парк перетворився на дарунок майбутнім поколінням і є довічною пам'яткою та нагадуванням, на що здатен людський геній, коли він творить. У зв'язку з цим хотілося б перефразувати відомого філософа, що лише від людини залежить: підніметься вона до рівня бога чи перетвориться на тварину. Так ось у «Софіївці» відразу згадуєш про Божественну природу людини і прагнеш відповідати високому і відповідальному званню – Людина.

Коли ми на сьогодні говоримо про активні зміни в суспільстві, на маємо права забувати про загальний рівень культури, від якого безпосередньо залежить існування самого суспільства. Бо культура є не надбудовою, а внутрішньою сутністю його. Тому в сучасному суспільстві пріоритетного значення має набути розвиток саме цієї сфери. Дендрологічний парк в Умані, в першу чергу, як культурно-освітній центр займає досить важливе місце в процесі формування, розвитку смаків майбутнього покоління. Того покоління, що повинне усвідомити необхідність бути новими Третьяковими, Терещенками, Морозовими, Безбородьками... Того покоління, що вже навчилося накопичувати капітал, але забуло, що володіння ним накладає величезну відповідальність. Бути багатою людиною не соромно, соромно асоціювати багатство лише з матеріальними благами.

Формування духовно багаті особистості – ось завдання сьогоднішньої культури і освіти, в системі якої Національний дендрологічний парк «Софіївка» займає особливе місце.

Анна Максименко, завідувач музею університету

І знову – перемога

Дивна річ людське життя. Ми весь час кудись поспішаємо і все одно не встигаємо, прагнемо більшого і не цінуємо те, що маємо і, мріючи про світле майбутнє, не помічаємо, що часто залишаємось осторонь подій. Вивчаючи величні діяння попередників, геніїв думки та праці, ми не помічаємо наших сучасників, дії яких губляться в сірій буденності життя.

Я думаю, що небагато студентів знає, що у нашому університеті на фізико - математичному факультеті навчається майстер спорту України міжнародного класу з ракетомодельного спорту, чемпіон світу 2004 року в класі моделей 8 – 5 – В, чемпіон відкритого чемпіонату Азії в класі моделей 8-7, срібний призер відкритого чемпіонату Азії в класі моделей 8 - 6 - А, багатократний призер етапів кубку світу та чемпіонатів України Хміль Денис.

Незважаючи на всі свої звання та нагороди, Денис залишається скромним та товариським хлопцем. Одногрупники дивуються, як він встигає поєднувати навчання та заняття улюбленою справою на гуртку, водночас досягаючи гарних результатів в обох видах діяльності.

Звичайно, у житті ніщо не дається задарма, тому Денису доводиться відмовлятися від багатьох молодіжних розваг, проводячи майже весь вільний час на гуртку. Під час літніх канікул чемпіону так і не вдалося відпочити, оскільки, повернувшись із табору, де він проходив виховну практику, йому довелося займатися підготовкою до чемпіонату Європи. На жаль, до Словаччини, де відбувався чемпіонат, збірна команда України, до складу якої входить Денис, так і не потрапила за браком коштів.

Хміль Денис займається ракетомодельним спортом порівняно недовго - лише сім років, але завдяки своєму захопленню зумів досягти високих результатів. На гурток він потрапив завдяки другу, який розповів йому про цей вид спорту. Навчання в школі та заняття в гуртку виявилось поєднувати неважко, тому весь свій вільний час Денис присвячував виготовленню моделей.

Перші досягнення не примусили себе довго чекати. Того ж року на чемпіонаті України в м. Бровари Денис зійшов на п'єдестал пошани, посівши третє місце з власноруч виготовленою ракетою.

Потім були довгі години підготовки, чемпіонати України, які передували стрімкому злету в його спортивній кар'єрі - у 2004 році в Польщі на чемпіонаті світу з ракетомодельного спорту Денис став чемпіоном, а збірна команда України посіла перше місце у загальнокомандному заліку.

У наступні роки тривають заняття на гуртку, які зробили свій внесок у цьогорічну перемогу на відкритому чемпіонаті Азії, який відбувався на Байконурі, Казахстан. Україну представляла збірна команда, до складу якої входили Приданніков Денис, Смоляков Дмитро та Хміль Денис. На відкритий чемпіонат Азії прибуло 14 команд із 14 країн світу.

Змагання проходили в дружній атмосфері, дозволя спортсменів урізноманітнювали екскурсії на космодром Байконур, зокрема учасники змагань стали свідками запуску ракетносія «Союз ТМ» з міжнародним космічним екіпажем на борту.

У запеклій боротьбі збірна команда України посіла друге загальнокомандне місце, що є дуже гарним результатом з урахуванням малої кількості членів команди.

Наприкінці хотілося б зазначити, що в Україні не знайшлося коштів, щоб оплатити поїздку молодіжної збірної на Байконур, а троє вищеназваних спортсменів поїхали за рахунок Росії, яка оплатила навіть квитки. Я думаю, у цій ситуації є над чим замислитись.

Але все - таки хочеться закінчити розповідь на оптимістичній ноті. Наразі чинний чемпіон відкритого чемпіонату Азії буде плани на майбутнє, у які входить намір поїхати в на чемпіонат світу 2008 року в Іспанію. Побажаємо йому успіху в особистому житті та нових досягнень у спортивному. Приємно усвідомлювати, що нашому університету є ким пишатися, і що є люди, які гідно представляють нашу країну за кордоном. Залишається сподіватися що з такими людьми в Україні все зміниться на краще.

Наталія Мамедова,
студентка IV курсу фізико-математичного факультету